

X

D

epici

fuit omnes. Et

um

virum

gentium alle

ut in ore eorum om

ni

um

ta ut novum sacrificacionis sa

ov

Mittel im Ad

12

U. g. 77, 9

THESES INAUGURALES
 DE
 PERSONIS FEV.
 DA DANTIBVS ET
 ACCIPIENTIBVS

QUAS
 DIVINO SUBNIXUS PRÆSIDIO
*Auctoritate Nobilissimi & Amplissimi
 Fictorum Ordinis in almâ Univer-
 sitate Noricâ*

PRO summis in UTROQUE JURE Ho-
 noribus & Privilegiis ritè
 obtinendis

Publico & Solemni Examine subicit

FRIDERICUS SEIFART
 HAL. SAX.

Ad d. 26. Martii

ANNO CHRISTI

M. DC. LIII.

ALTDORPHI
 TYPIS GEORGI HAGEN, Univerf. Alt-
 dorph. Typographi.

VIRIS

*Magnificis, Amplissimis, Consultissimis,
atq; Prudentissimis*

DNN. CONSULIBUS, PROCON-
SULIBUS, CAMERARIIS, CÆTERISQ.
INCLYTÆ REIP. HALENSIS SENATORI-
BUS MERITISSIMIS, SPECTA-
TISSIMIS,

*Patronis, Promotoribus & Fautoribus
suis perpetuâ honoris & obseruan-
tia promptitudine aeternum
honorandis, colendis*

Theses hæc inaugurales

offert

FRIDERICUS Selsart. H.S.

Σὺν Ἰεῶ
DISPUTATIONIS INAUGURALIS

D E
PERSONIS FEUDA DANTIBUS
ET ACCIPIENTIBUS

THESIS I.

Volent, qui feudorum materiam certâ methodo & ratione tractant, totam doctrinam partiri in communia seu generalia, & specialia sive propria.

Dnn. Cunradus Rittersh. & Matth. Hübnerus Jcti magni, & quondam in Lyceo hoc Antecessores celeberrimi in *Disputat. Feudalib.* horumq; meritis & famâ genuinus Successor Dn. Wilhelm. Ludw. in *Synops. Feudal. nuperrimè in lucem editâ.*

I I.

Ad generalia referunt Juris feudalis originem, auctoritatem, usum, definitionem, divisionem, alia.

Dd. laudati, & Magnif. Dn. Carpzov. *Disp. feud. 1. & 2. in pr.*

I I I.

Ad specialia, sequentia præcipuè capita, ut sunt: Quæ personæ feuda dare, & quæ accipere possint, qui & quot sint modi feuda constituendi & acquirendi, quæ res in feudum dari possint, qui sit finis feudi & forma, quis effectus ejus, quibus ex causis feudum legitime

mè constitutum finiatur, & à quibus deniq; ac qualiter
causa feudales sint decidendæ.

Dd. allegati & Suevius in tr. feud.

I V.

Mihi, ceteris relictis omnibus, hac vice ex propriis & specialibus Unum, & ordine quidem primum, seligere, solenniq; huic disquisitioni subicere animo sedet, nempè personas feuda dantes & accipientes. Deus captis clementer adspiret!

V.

Principiò autem, ut hanc de utroque personarum genere doctrinam Interpp. juris feudistici faciliorem quodammodò & explicatiorem redderent, universum ejus ambitum duabus generalibus incluserunt regulis:

Dn. Carpz. disp. feud. 3. th. 2. § 26. Excell. Ludw. d. tr. feud. c. 5. § 6.

V I.

Una de dantibus ita habet; Feuda (a) dare possunt omnes (b) quilibet & legitimam bonorum suorum administrationem habent (c).

(a) *Dnn. Carpz & Ludw. dd. ll. Aliis verbis, sed sensu pari, efferunt hanc regulam Vult. lib. 1. c. 3. n. 1. Excell. Struv. Exerc. feud. 5. th. 2. Sæv. in tr. feud. c. 3.*

(b) *Hodie scilicet. Nam olim non nisi qui jus belli habebant, feuda dabant. Dn. Rittersh. disp. feud. 2. th. 5. Matth. Hübn. disp. 3. th. 10. § 12.*

(c) *c. investitura. 2. f. 3. Dn. Carpz. d. disp. 3. th. 2. Dn. Ludw. d. c. 5. in pr. Rosenth. c. 3. concl. 2. n. 1. Bocer. de investit. t. 3. n. 113.*

V I I.

Patet inde, ut quis rectè & jure feuda det, duo conjun-

junctim requiri. I. ut, qui alteri feudum in re aliquâ
vult constituere, ejus tenendum (a) sit. II. Ut liberam
rei suæ administrationem habeat. Alterutro horum
deficiente, in feudum datio nullius est momenti.

Dn. Ludw. d. c. 5. Carpz. d. disp. 3. th. 3. (a) Tenendum
hic, dominos considerari, vel absolute ante feudi constitutionem,
quomodo dominus dicitur, qui rei proprietatem habet, vel post
feudum constitutum, in relatione ad Vasallum, quomodo non-
tam domini seu proprietatis, quam honoris & reverentiæ intuitu
dominus appellatur, & in hoc significato non raro honorabili
Senioris titulo insignitur. c. si capitanei l. f. 17. & 18. Vult. l. 1. c. 3.
n. 15. Dn Ludw. d. c. 5. Dn. Rittersh. d. disp. 2. th. 2. Hotom. in
Lexic. feud. in verbo dominus & in verbo Senior.

V I I I.

Atq; hinc est, quod feudorum Dd. duas eorum, qui
feuda dare nequeunt, constituerunt classes. Primâ
continentur, qui liberam rerum administrationem
habent, sed absq; dominio; alterâ, qui dominium ha-
bent, sed absq; administratione.

Ampliff. Dn. Ludw. d. c. 5.

V X.

In classe priore locantur tutores & curatores. Ha-
bent enim illi quidem liberam administrationem, quia
tamen domini (a) non sunt, non possunt pupillorum
& minorum prædia alienare, & consequenter nec in-
feudum dare, nisi autoritas & decretum magistratû
intervenerit. (b)

(a) l. ii. §. si tutoris 6. ff. quod vi aut clam. l. 27. ff. de admin.
tut. t. t. de rebus cor. qui sub tut.

(b) l. non omni 16. C. de administ. tut. junct. §. 1. 2. f. 3. l. 12.
C. de prædiis & aliis reb. min.

Dn. Ludw. d. c. 5. Boceri de invest. c. 3. n. 52. Vultej. d. c. 3. n. 2.
Duar. c. 6. n. 12. Schrad. p. 4. c. 1. n. fin. Rosenthal. c. 3. conc. 16.

X.

Pari passu cum his ambulant, etiam Procuratores totorum bonorum simplices: simplices dico, nam si procuratores sint cum libera (a), ut loquuntur, aut mandatum ad hoc speciale (b) habeant, feuda dare non impediuntur.

(a) arg. §. nihil autem 43. §. de A. R. D. l. procurator. 58. ff. de Proc. Pac. *взвѣноФ*. cent. 2. q. 47.

(b) §. 1. 2. f. 3. vers. sed utrius l. procurator 63. ff. de proc. Dn. D. Ludw. d. c. 5. Dn. Carpzov. d. disp. 8. th. 15. Rosenthal. c. 3. conc. 6. Vult. c. 3. n. 2. Boceri. de invest. c. 3. n. 52.

XI.

Quaquam si dicendum, quod res est, in terminis hisce non tam Procurator, quam ipse dominus feuda dare intelligitur, juxta regulam vulgatam: Quod quis per alium facit, ipse fecisse videtur.

arg. l. ita autem §. quod si quis 3. ff. de admin. tut. & l. 2. §. 2. ff. de donat.

XII.

Nisi fortassis in eo differentia sit, quod ab hujusmodi Procuratoribus concessio feudi non gratis, sed accepto pretio fiat, & cum evidenti domini utilitate.

Dd. modo allegati.

XIII.

Quod si enim infeudatio planè sit gratuita, hæc facile permittenda non est, cum libera solummodo administratio, non donatio, aut perditio rerum sit concessa (a), nisi postmodum ratihabitio domini accefferit. (b)

(a) l. 3. ff. de accept. Schrad. d. c. 1. n. 71. Dn. Ludw. d. c. 5.

(b) arg. l. fin. C. ad SCum Maced. Arum. disp. feud. 3. th. 29. & 30. Dn. Rittersh. d. disp. 2. th. 27.

XIV.

In classe alterâ reponuntur I. Infans, Pupillus, minor. Et de infante quidem nulla prorsus dubitatio est, cum nullum (a) is animi iudicium habeat, nec intellectum ullum, atq; adeò, quid agatur, non intelligat.

Dn. Ludw. d. c. 5. Dn. Struv. d. Exer. feud. s. th. 4.

(a) arg. § 9. l. de inut. stipul. l. 5. l. 40. de R. I. Gædd. disp. feud. 4. th. 2. Vult. c. 3. n. 7.

XV.

De pupillis & minoribus similiter constat, etiam in his aliquem adhuc animi defectum deprehendi.

ut. de reb. eor. qui sub tut. & cur. & t. t. C. de prad. & alijs reb. min.

XVI.

An verò defectum hunc autoritas tutoris & curatoris supplere possit, ita ut feudi concessio valeat, quæstionis est. Neg. de novi feudi concessione (a) de quâ hic propriè agitur. De veteris feudi renovatione fortè aliud dicendum (b)

(a) Duarenus. c. 6. Dn. Carpz. disp. 3. th. 21. Sonsb. p. 6. n. 24. Vult. d. c. 3. n. 6. ibiq; Dd. allegari.

(b) 2. f. 3. Dn. Ludw. alleg. cap. Dn. Rittersh. d. disp. 2. th. 31. Duar. c. 6. n. 11. Zas. p. 5. Sonsb. p. 6. n. 21.

XVII.

At quid de minore curatorem non habente? Neq; hic absq; iudicis decreto (a) res suas immob. les alienare, ac proinde nec in feudum dare potest, quamvis alias rectè contrahat.

(a) l. 4. l. 6. l. 11. l. 15. C. de prad. min. Dn. Struv. d. Exer. feud. s. th. 4. arg. l. 3. C. de his qui ven. atar. impetrav.

XIII.

X I I X.

II. Furiosi, mente capti (a) & prodigi; quibus à Magistratu bonis interdictum est (b).

(a) l. 40. & l. 124. de R. 7.

(b) l. Julianus 10. ff. de curat. furios. quia & hi, quoad bona sua furiosum faciunt exitum l. 12. in fin. de tut. & cur. dand. Dn. Struv. d. Exerc. 5. th. 5. Cædd. disp. 4. th. 2. lit. C.

X I X.

III. Surdi & muti, si, quid agatur, non intelligant. Nam si intellectu non destituuntur, uti alios contract^o, qui verba pro formâ non exigunt, celebrare, ita & donare possunt.

l. 33. §. 2. ff. de donat. l. 48. de O. & A. Dn. Ludw. d. l. Arum. d. disp. 3. th. 27. Schneid. p. 3. n. 38.

X X.

Neq; distinguimus, utrum naturâ muti & surdi sint, an verò casu tantum aliquo & ex accidenti,

Dn. Ludw. d. c. Arumæus d. disp. th. 27.

X X I.

Pertinent deniq; ad hanc classem filii familias, no quidem, qui pleno jure (a) bona adventitia aut bona etiam castrensia aut quasi castrensia habent:

Nov. 117. c. 1. §. 1. l. 8. §. 5. vers. filiusfam. C. de bon. que liber. Vult. c. 3. n. 5. Dn. Ludw. d. c. Carpz. d. disp. 3. th. 9. Dn. Struv. d. Exerc. 5. th. 5.

X X I I.

Sed qui bona possident adventitia, quorum usus-fru-

fructus ad patrem : proprietatem verò ad filiumfam. spectat. Multò verò magis, qui bona solummodò habent profectitia, in quibus filiumfam. nihil planè habent proprii,

§. 3. 7. per quas pers. cuiq. acquir. Dn. Ludw. alleg. c. 5. Dn. Carpz. d. disp. 5. th. 9. Vult. d. c. 3. n. 5.

XXIII.

Extra personas, quæ in hisce classibus reperiuntur, res suas in feudum liberè & simpliciter concedere possunt cæteræ omnes, (a) sive singulares (b) sint, sive Universitas, sive mares sive fæminæ (c), Laicæ an clericæ (d).

(a) Est enim feudum de genere permissorum; possunt itaq. feudum dare, qui prohibiti non inveniuntur. Niell. disp. feud. 2. th. 1.

(b) Dn. Rittersh. disp. 2. th. 32. Hübn. disp. 2. th. 8.

(c) textus est in §. fæminam 2. f. 3. & §. 1. 1. f. 7. Dn. Ludw. d. c. 5. Rosenth. c. 3. conc. 3. Dn. Carpz. d. disp. th. 10. Dn. Rittersh. part. feud. 1. c. 5. q. 22. Dn. Struv. disp. 5. th. 3. Arumæus Disp. 3. th. 5. Vult. 1. 1. c. 3. n. 8. & 9. Sonsb. p. 6. n. 17.

(d) de quibus in thesibus seqq.

XXIV.

Et ex laicis quidem seu secularibus personis, quædam concedunt feuda vel cum, vel sine superioritatis aut dignitatis alicujus intuitu; prioris generis rursus tres sunt gradus, summus, medius, infimus.

Nobiliss. Dn. Ludw. d. c. 5.

XXV.

In primo & summo gradu, extra omnem contro-

B

ver-

versus aliam positus est Imperator Romanus. Hic enim cum omnis dignitatis & nobilitatis fons existimetur, non modò de bonis propriis sive patrimonialibus feudum pro arbitrio largiri potest:

C. quia 1. f. 1. C. de Marchia 1. f. 14. Dn. Ludw. d. cap. Dn. Rittersh. par. 1. feud. c. 5. q. 15. 16. Schneid. p. 3. n. 51. & seqq. Dn. Carpz. d. disp. 3. th. 4. Vult. c. 3. n. 13. Hotoman. Illustr. quest. q. 1. Borchold. c. 5. n. 22.

X X V I.

Sed & de ipsius Imperii bonis. Quatenus enim ille ad suam & Imperii dignitatem tuendam & augendam hinc utitur, pro domino eorum omninò habetur.

C. natura 1. f. 7. & d. c. de Marchia 1. f. 24. c. qui à 2. f. 10. & Dn. Ludw. d. c. Dn. Struv. d. Exerc. 5. th. 6. Sycvius d. c. 4.

X X V I I.

Hàc tamen limitatione, ne infeudatio ejusmodi in gravem Imperii læsionem vergat & detrimentum,

Dn. Rittersh. disp. 3. th. 15. 16. Dn. Ludw. d. c. Dn. Carpz. d. disp. 3. th. 5. Vult. c. 3. n. 15. Zas. p. 5. n. 15. Schrad. p. 4. c. 1. n. 22.

X X V I I I.

Habet verò Imperator potestatem infeudandi bona Imperii quam primùm est electus, etsi coronatus nondum fuerit, nec à Pontifice confirmatus.

Dn. Ludw. d. c.

X X I X.

Sed quid si fortè discordantibus Electorum votis duo Imperatores creati fuerint? Utrumq; rectè feuda con-

conferre existimamus: investitura tamen ante confir-
mationem facta, ex futuro pendet eventu, ita ut ejus-
solummodò qui in Imperio confirmatus est, concessio
valeat, alterius irrita habitâ.

allegat. Excell. Ludw. d. l.

X X X.

Cæterùm, nemo hinc colligat, Imperatorem bona
etiam subditorum propria auferre, & in feudum alte-
ri dare posse. Neq; enim Imperator, ne ex plenitudine
quidem potestatis, cuiq; jus suum semel quæsitum au-
ferre potest.

*Dn. D. Ludw. d. l. Dn. Carpzov. disp. 3. th. 6. Dn. Struv.
d. Exerc. 5. th. 6.*

X X X I.

Neq; etiam, quamvis evidens Reipub. utilitas &
necessitas videatur exposcere, Imperatori de bonis pri-
vatorum feudum constituere licet, nisi justum eis re-
fundatur precium.

*Dn. Ludw. d. cap. Dn. Carpz. d. disp. 3. th. 7. ibiq; Dd. alleg.
Dn. Struv. d. th. 6. in fin. Grotius de J. P. & B. l. 2. c. 14. n. 7. & 8.*

X X X I I.

In eodem gradu summo collocatur etiam Rex, su-
perioiorem non recognoscens; Item Respublica, si pari-
ter superioiorem non recognoscat.

*Dn. Cunradus Rittersh. p. 1. c. 5. q. 17. Dn. Ludw. alleg. loc.
Arumæus disp. 3. th. 12. 13. Borchhold. c. 5. n. 26. Zaf. p. 5. n. 5.*

X X X I I I.

In secundo sive medio gradu collocantur Dux,
Mar-

B 2

Marchio, Comes. Licet enim hi Imperatorem ut supremum caput merito agnoscant, in proposita tamen materia, in territorii suis, æquè ac Imperator in suo imperio, feuda concedere possunt.

Dn. Rittersh. *d. c. 5. q. 19.* Dn. Ludw. *d. l. Vult. c. 3. n. 13.*
Borch *c. 1. n. 26.*

X X X I V.

Infimum gradum subeunt Barones & Nobiles; quavis moribus Germaniæ nostræ Barones Comitibus dignitate penè pares habeantur, atq; adè ad medium dignitatis gradum à non paucis referantur.

c. quia. in pr. 1. f. 1. Dn. Ludw. *c. 5. Zaf. p. 5. n. 29.*

X X X V.

Qui sine aliquo superioritatis respectu feuda concedunt, sunt reliqui omnes, qui nullo nobilitatis genere coruscant, cujusmodi sunt ignobiles & plebeji, quin & rustici. Cum enim & hi rerum suarum domini sint & arbitri, nulla causa est, quæ eos, à jure potestateque feudi conferendi excludat.

1. f. 7. 2. f. 3. Dn. Ludw. *d. l. Dn. Cunr. Rittersh. d. disp. th. 13.*
Vult. c. 3. n. 14. Rosenth. *c. 3. conc. 3. lit. C.* Schrad. *p. 4. c. 1. n. 57.*

X X X V I.

Laicos in ordine excipiunt Clerici, (a) qui bona habent vel propria, vel Ecclesiastica; si propria: pariter cum Laicis (quia pari hæc censentur jure) bona illa pro arbitrio infeudare possunt, (b)

(a) Videbatur quidem de Clericis tanquam dignioribus, & qui Laicos religione & loco præcellunt, prius dicendum, quod etiam

etiam à plerisque; sic interpp. Verùm quia de Laicis minus est dubii, quin feuda possint dare, & eos insuper etiam ante clericos id jus habuisse constat, non dubitavimus, cum nobiliss. Jctis Zas p. 5. n. 42. & Dn. Rittersh. *disp. feud. 2. th. 10. & 33.* Laicis in hujus doctrinæ ordine primas dare, absq; ullo tamen Clericorum præjudicio, add. Dn. Carpz. *disp. feud. 3. th. 11.*

(b) 2. f. 35. Vult. d. c. 3. n. 10. Schrad. p. 4. c. 2. Schneid. p. 3. n. 24.

XXXVII.

Quod si verò bona habeant Ecclesiastica, inter Papam & inferiores à Papâ Ecclesiæ prælatos distinguendum est. Pontifex Romanus enim, de cujus immensâ potestate dubitare apud Pontificios sacrilegium est, indifferenter non suæ tantùm Ecclesiæ & sedis Apostolicæ, (unde papalia dicta) sed omnium omninò Ecclesiarum bona alteri in feudum concedere potest.

Dn. Ludw. *alleg. loc. Vult. d. c. 3. n. 10.* Dn. Carpz. *d. disp. 3. th. 12.* Dn. Struv. *Exerc. feud. 5. th. 8.*

XXXVIII.

Reliqui verò Clerici sive Ecclesiæ prælati, puta Patriarcha, Archiepiscopus, Episcopus, Abbas, Abbatissa, Præpositus & similes, non nisi res intra Episcopam suam infeudare possunt, modò consuetudo ita antiquitus observata, & res in feudum dari solitæ fuerint,

1. f. 1. f. 6. 2. f. 55. Dn. Rittersh. *Disp. 2. th. 45.* Dn. Ludw. *d. c.* Dn. Carpz. *d. disp. 3. th. 13.*

XXXIX.

Duo hic præcipuè in controversiam vocantur: Primum est, Num Prælatatus etiam solus sine consensu

B 3 ca

Capituli res infeudari solitas in feudum dare possit?
Affirm.

*c. 2. X. de feud. Dn. Ludw. d. c. 5. Dn. Struv. d. Exerc. th. 9.
Zaf. p. 5. n. 47.*

X L.

Alterum : An feudum Ecclesiæ apertum , Prælatus
possit suis consanguineis concedere ? Affirm. citra o-
mnem distinctionem ; modò fraus absit.

*d. c. 2. X. de feudis. Dn. Cunr. Rittersh. p. 1. c. 5. q. 10. Dn. Lud-
well. d. l. Dn. Struv. d. Exerc. th. 9. Vult. d. c. n. 11. Bocerus d. c.
3. n. 16. Arum. d. disp. 3. th. 8. Schneid. p. 3. n. 42. Atq; hanc senten-
tiam in Camerâ Imperiali receptam esse, tradit Mynf. cent. 5. ab-
serv. 47.*

X L I.

Quæ de Prælato diximus, obtinent etiam in capitulo
sive collegio, sede vacante, quamvis sint, qui excipiant
Ecclesiam Cathedralè.

*arg. c. cum olim 14. X. de major. & obed. Dn. Ludw. alleg. loc.
Vult. d. c. 3. n. 15. Sonsbec. p. 6. n. 4. Schneid. p. 3. n. 49. Zaf. p. 5.
num. 48.*

X L I I.

Monachi verò licet & ipsi nonnunquam Clerico-
rum appellatione veniant, (a) tamen, quia universa bo-
na sua DEO dicarunt, & Monasterio acquisiverunt, (b)
feuda dare nequeunt.

(a) *§. qui Clericus 2. f. 26.*

(b) *Nov. 5. c. 5. Vult. d. c. 3. n. 12. Rosenth. c. 3. conc. 4. n. 2.*

X L I I I.

Vidimus de Personis quæ feuda dare possunt. Se-
quuntur, quæ possunt accipere.

Vo-

Vocatur personæ, quæ acceperunt feudum, nunc Vasalli,
nunc Fideles, modò clientuli, aliquando milites, *c. si autem, in pr.*
§. 1. f. 4. c. clientulus. f. 13. & c. Sancimus 1. f. 22. à quibus-
dam etiam Beneficiati, Inbeneficiati, Feudatarii & Infeudati. Vult.
lib. 1. c. 4. n. 12. & 13. Dn. Rittersh. Disp. feud. 2. th. 3. & Dn. Lud-
well. d. c. 5. qui dictarum vocum originem solerter indagarunt.

X L I V.

De his verò altera Regula est: Feuda potest acci-
pere quivis, nullâ nec sexûs, nec ætatis, nec statûs sive
conditionis, nec ordinis aut dignitatis, nec ullius alte-
rius qualitatibus habitâ differentia, nisi expressè prohi-
beatur.

2. f. 3. Vult. regulam hanc breviter ita exprimit: Feuda dari
possunt omnibus, qui non inveniuntur expressè prohibiti, *d. c. 4. n.*
4. add. Niell. disp. feud. 4. th. 6. Suevius tract. feud. c. 4. Zaf. p. 5.
n. 62.

X L V.

Cum 1. Regula inter sexum non distinguit, in-
promptu est intelligere, fæminas pariter ac masculos
feuda accipere posse.

c. sequitur. §. filia 1. f. 8. & c. si femina 2. f. 30. Dn. Rittersh.
d. disp. 2. th. 51. Dn. Carpz. Disp. 3. th. 27. Vult. d. r. 4. n. 5.

X L V I.

Ex quo consequenter *Dd.* & illud eliciunt, nihil
prorsus interesse, referatne persona feudum acquirens
utriusq; sexûs imaginem, hoc est, hermaphroditus sive
androgynus sit necne, in virilem an sequiorem sexû,
quodam quasi delinquentis naturæ ludibrio, incale-
scat magis.

l. queritur 10. ff. de S. H. Dn. Rittersh. part. 1. c. 6. q. 10. Dn.
Lud.

Ludw. c. 6. Hübnerus d. diff. 3. th. 29. Arum. d. diff. 3. th. 33. Bor-
chold. c. 5. n. 45.

XLVII.

Cum II. regula in accipientibus feuda nullum æ-
tatis discrimen ponit, apparet liquidò, quoscunq; non
majores tantùm, & minores, sed & pupillos & infantes
ipfos, ad acquirenda feuda habiles atq; idoneos esse.

c. si de feudis §. si minori 2. f. 26. Dn. Carpz. d. diff. 3. th. 28.
ibiq; Dd. alleg. Dn. Ludw. d. c. 6.

XLVIII.

Circa quos tamen hoc tenendum est discrimen,
quod infans per tutorem (aut patrem) vel quod idem
est, tutor (aut Pater) infantis (a) nomine; pupillos verò
sive infantis sive pubertati proximus, sicuti & minor,
cum tutoris & curatoris autoritate & consensu (b)
feuda accipiunt, jurejurando pupilli, quod fidelitatis
appellant, usq; ad tempus legitimæ ætatis dilato. (c).

(a) arg. l. n. 15. §. 2. C. de jure deliber.

(b) Dn. Carpz. d. diff. th. 30. 31. Dn. Ludw. alleg. c. 6. Sons-
bec. p. 7. n. 16. 17.

(c) §. si minori 2. f. 26.

XLIX.

Quod si verò minor curatorem non habeat, potest
is, quemadmodum alia sua negotia gerere; ita & feuda
suo ingenio, ut cum doctissimo Germanorum Jcto Za-
fio loquar, acceptare, atq; ita ad servitia obligari, quam-
vis, si læsus fortè fuerit, in integrum restitutionem ha-
beat.

arg. l. 3. C. de restit. in integ. min. Dn. Carpz. d. diff. th. 32.
Dn. Ludw. alleg. c. Zaf. p. 5. n. 66.

L. Ait

L.

Ait regula III. nec status sive conditionis discrimen in iis, qui feuda accipiunt, attendi. Igitur, non solum, qui sui, sed & qui alieni juris sunt, hoc est, Paterfam. & filiusfam. feuda accipere possunt. (a) Nec investituræ nocet quicquam, etsi in conditione filijfam. error commissus fuerit. (b)

(a) Dn. Carpz. *d. disp. th. 40.* Dn. Ludw. *d. c. Hübnerus d. disp. th. 19.*

(b) Vult. *c. 4. n. 8.* Borch. *c. 5. n. 46.*

L I.

Verum, an filiusf. feudi sibi concessi usumfructum Patri acquirat, an verò sibi tantum retineat, inter Feudistas acriter controversatur; probabiliorem & juri feudal magis consentaneam puto eorum sententiam, qui usumfructum simpliciter, & citra ullam ad certos casus restrictionem penes filiumfam. remanere statuunt.

Dn. Carpzov. *d. disp. th. 41.* Dn. Rittersh. *part. 1. c. 6. q. 71.* Arumæ. *d. disp. th. 39.* Vult. *d. c. 4. n. 8. ibiq.* Dd. *alleg.* Dn. Struv. *d. Exerc. th. ult.* Schrad. *c. 6. n. 6.* Borchhold. *c. 5. n. 48.*

L I I.

Quin & illi, qui in dominorum potestate sunt, h. e. servi, feuda accipere possunt, tam proprij quam alieni.

Apertè ita concludit Feudista. 2. f. 3. Dn. Ludw. *d. loc. Dn. Carpz. d. disp. th. 37.* Vult. *d. c. 4. Zas. p. 5. n. 62.*

L I I I.

Eà tamen cum cautelâ, ut si servus proprius sit, simul dominus, qui feudum confert, libertatem ei tacite

C

cite

cité dedisse intelligatur, nisi ignoraverit fortè, hunc, cui feudum dedit, esse servum suum. Eo enim casu datio nulla est.

arg. s. sed & servus l. qui test. iur. dar. poss. & pr. l. de hered. instit.
Dn. Carpz. *d. disp. th. 37. Zal. d. p. 5. n. 63. Vult. d. c. n. 7* Schneid.
p. 3. n. 98.

L I V.

Quod si verò servus sit alienus, rursus distinguendū est. Vel enim contemplatione domini feudum servo datum est, & acquiritur ipsi domino: quod verum, etiam intelligimus, quamvis dominus expressè id nō dixerit:

Dn. Ludw. *d. cap.* Dn. Carpz. *d. disp. th. 38. Vult. d. l.*

L V.

Vel contemplatione ipsius servi; ubi verius est, neutri illud, nec domino nec servo acquiri, si dominus concessionem ignoraverit. Nam si sciverit, & servū investiri passus fuerit, infeudatio subsistit, & servus liber efficitur.

Dn. Carpz. *d. disp. th. 39.* Dn. Ludw. *d. c. Vult. d. l.*

L V I.

Ait Regula IV, nec ordinis aut dignitatis ratione habicā. Nihil igitur refert, Nobilis sit is, in quem feuda conferuntur, an verò ignobilis & plebejus.

Dn. Rittersh. *p. 1. c. 3. q. fin.* Dn. Carpz. *d. disp. th. 35.* Schrad.
p. 4. c. 3. n. 11.

L V I I.

De rustico non est usq; quaq; expeditum, possit
ns

ne is quoque rectè feuda accipere? Ego, quo minus eò muniter receptæ affirmantium opinioni subscribam, nihil causæ video: Quod idem etiam, de hominibus proprijs nostri temporis, intellectum volo.

Dn. Ludw. alleg. c. ibiq; De allegat. Hübn. d. disp. th. 20.

L V I I I.

Alia hîc, nec inelegans incidit quæstio: Num, si rustico feudum nobile detur, is nobilitatis etiam insignia ex eo consequatur. Affirmo, si ab ipso Imperatore detur. Nego, si à reliquis Principibus, Comitibus, alijsq; ab his dependentibus, nisi hi vel nobilitandi facultatem habuerint; vel (altem partem aliquam de nobili suo feudo per subinfeudationem concesserint.

Dn. Carpz. p. 3. con. 28. def. 5. Idem d. disp. 3. th. 33. Dn. Ludw. d. c. 6. Vult. d. l. 1. c. 8. n. 8. Niell. disp. feud. 1. th. 7. lit. C. Rauchb. p. 2. q. 21. n. 37. Bocer. d. c. 3. n. 150. & 151. Zaf. p. 5. n. 68.

L I X.

Nihil præterea interest ex Laicorum ordine sint, quibus feuda dantur, an verò ex Clericorum.

c. hæc sunt & item si Clericus 2. f. 40. c. ex transmissa. 6. X. de foro compet.

L X.

Ut nec illud, à majore minor; an verò à minore major feudum accipiat.

Vult. c. 4. n. 10. Ubi videre licet exempla. Dn. Rittersh. d. disp. th. 63. Dn. Carpzov. d. disp. th. 34. 35. Arum. d. disp. 3. th. 40.

L X I.

Sanè, in ordine Laicorum superiorem ab inferi-

C 2

ore

ore infeudari posse, vel solius Imperatoris exemplo
fatis constat. utpote, qui à Marchionibus, Ducibus, Co-
mitibus, cæterisq; inferioribus feuda accipere, Majesta-
te suâ non inferius ducit: quo casu tamen in juramento
fidelitatis & servitiis præstandis vicariâ aliorum o-
perâ defungi solet, imò propter Majestatem debet.

*Dd. modò alleg. Hübn. d. disp. th. 24. ibiq; Dd. alleg. Zaf. p. 5.
n. 73.*

L X I I.

Quod verò nec in Clericorum ordine aliud ius ob-
tineat, claret satis ex eo, quod nec ipsi Pontifici religio
est, ab inferioribus Ecclesiis feuda accipere

Vult. d. c. 4. n. 9. Sonsb. p. 7. n. 2.

L X I I I.

Sed an Clerici à Laicis & contra Laici à Clericis
feuda accipere possint; ardua est & multum contro-
versa quæstio. Affirmativæ Dd. comm. inhærent,
adèò, ut nec in Personâ Pontificis ab Imperatore, nec
Imperatoris à Pontifice feudum accipere volentis,
diversum statuunt.

*d. 2. f. 40. & d. e. 6. X. de for. compet. Dn. LudW. alleg. loc. Dn.
Struv. d. Exerc. 5. th. ult. Borch. c. 5. n. 49.*

L X I V.

Porro & Monachis feudum rectè datur, sed datum
acquiritur non ipsis, sed monasterio, hâc tamen cau-
tione, ut si intuitu ipsius Monachi detur, ad vitam tan-
tum: si verò respectu Monasterij, in perpetuum datum
intelligatur. Quod si Monasterium per regulam sui
or-

ordinis feudi planè capax non sit, frustra id Monacho dabitur.

Dn. Ludw. d. l. Dn. Carpzov. d. disp. th. 36. Dn. Struv. d. l. Sonsbec. p. 7. n. 23.

L X V.

Ait regula V. nec differentiâ ullius alterius qualitatis habitâ. Muti ergò, surdi, furiosi, mente capti, prodigi, aliq; imperfecti rectè feuda accipiunt, verùm modo dispari:

L X V I.

Nam furiosi, mente capti & prodigi accipiunt feuda per Curatores: (a) Reliqui etiam per se & absq; curatoris consensu.

(a) *arg. l. 5. de R. I. quia illorum nullum est animi iudicium.* Dn. Carpz. d. disp. th. 43. Vult. d. c. 4. n. 11. Dn. Struv. d. Exerc. th. 14. Niell. disp. 2. th. 6. lit. b.

L X V I I.

Nec quicquam impedit, quod jam dictæ personæ ad servitia Domino præstanda omninò sint inhabiles. Cum enim feudum constituens conditionis illorum non sit ignarus, præsumitur eis hanc gratiam fecisse, ut per vicarium, quem substitutum vocant, servitia, præstare queat.

Dn. Ludw. d. c. 6. Dn. Carpzov. d. disp. th. 42. *ibiq;* Dd. alleg.

L X V I I I.

Claudunt regulam ista verba: Nisi quis expressè prohibeatur. Prohibentur autem feuda accipere 1. Hæretici, (a) 2. Apostatæ, (b) 3. excommunicati, (c) 4. deportati, (d) 5. banniti Imperij, (e) 6. Ulurarij manifesti

fi (f). 7. damnati de crimine aliquo publico, (g) Quibus postremo annumeramus infames, (h) non tamen natos ex incesto coitu vel adulterio. (i)

(a) l. 4. §. 1. C. de heret. & Manich. Nov. 131. c. 14. c. ult. X. de heret. Borch. c. 5. n. 13.

(b) l. 4. C. de Apost.

(c) sc. excommunicatione majore. arg. c. 16. 32. & 33. q. 3. Borch. d. l.

(d) l. 2. C. de bonis presc. si enim juris civilis beneficiis indigni. l. 17. §. item quidam ff. de penis. l. 15. ff. de interd. & releg.

(e) bannum quippe hodie in locum deportationis. successit Geil. lib. 2. de Pac. publ. c. 1. n. 24. l. fin. C. ad leg. jul. Maj. l. 9. C. d. t.

(f) c. 1. de usur. in 6. qui etiam ad infames referuntur. 20.

C. ex quib. caus. infam. irrog. Rosenth. c. 3. concl. 23.

(g) ut est l. x. Majestatis. l. ult. C. ad leg. jul. Maj.

(h) milites enim esse nequeunt. l. 2. §. 2. & 3. ff. de his qui not. infam. Carpz. d. disp. 3. sh. ult. Bocer. de investit. c. 3. n. 142.

(i) distinguunt tamen hic *Dd.* nonnulli, inter feudum, quod annexam habet dignitatem, & quod non habet. Posteriori hoc casu natos ex incesto coitu & adulterio feuda accipere posse existimant. Priori non item. 2. f. 16. 20. in pr. 2. f. 37. ibi: ut in curia amplius stare non possit: Cum non sit honorificum Dom no & Paribus curia, maculosos habere Vasallos. Vult. l. 1. c. 9. n. 91.

Atq; de his tantum.

SOLI DEO GLORIA.

Ad CL. Dn. CANDIDATUM

Acclamatio.

SEI FArte cujus nobili ex luto Titan
Cor fabricavit magnapars Amicorum,
Quid arbitraris, an profectibus nostro
Non gratulabor de tuis Athenaeo?
Erat, ubi Lipsis & Salana Te tempe
Variis docebant expolire doctrinis
Mentem profundam: quin es aurei jam tum pro-

Propullulabant inde & inde thesuri
Scientiarum: Noster at suo demum
Calore fructus fovit ultimos Pindus,
Ut vere jam cum floribus renascente
Simul virescant Fallor? an tua primas
Prae velliquis florere floribus buccas
Laurus video? Sic, CANDIDATE, sic sic est:
Florent; & has Astra praemium spondet,
Modo, voce jam quod ipse publica iudicis,
Cum laude militaveris prius bellum.
Fiat precor. Peana mox canam tecum
& jam cano. Victoriæ Sacrum Numen
Simul hanc & ausus prosperet simul cunctos.

EPIGRAMMA

De argumento inarguit. Disputat.

In Fendum dederat dudum Themis enthea libros;
Corpus praecipue Juris utrumque; Tibi.
Tu contra assiduo curans commissa labore
Annon cum summa laude Vasallus eras?
Quid Domina? Oblequio debetur Gratia, dicit,
& Tibi sic proprium Corpus utrumque; facit.
O Te felicem! Feliciter utere tali;
Non aliam poteras scandere Sorte polum.

amico calamo

fundebat

ENOCH Gtäser P. Cæs.

Esst des feiers arth / so baldt es wirdt erreaget /
Dass es die strenge gluth hin zu den wolcken leget
Vnd machet sich ihnen gleich: So auch ein hoher sin
Der feier in sich füsset / gedenecket stets dahin
Wie er durch wachen fleiß den edlen Pierinnen
Zur seiten könne stehn; Er püßet das hauß der sinnen

W 110

Mit schöner weißheit auß/ gehet seinem führer nach
 Der Tugend/ die ihn bringt/ biß ans gewölbte dach
 So ist sein wunsch gewehret. Er hat was seine jugend
 Der sterblichkeit benimt/ Sein geist ist lauter tugend/
 Vnd kent die erde nicht/ die nichts als eitelkeit
 Ja faule wohluft begt/ die mörderin der zeit
 Der jugend ärgste pest/ die bald kömt/ bald verschwindet
 Vnd kerkert die vernunft/ und vieler seelen bindet
 An einen falschen strick. Das wird von dir gesagt
 Du mehr als mein Orest, so bald es nur getagt
 Ja wen die schwarzenacht die welt noch hilt umbfangen
 So bistu enfrig hin zu deinem vult gegangen
 Vnd deinen schönen geist an kunst gemachet reich
 An weißheit und verstand. Du thast den bienen gleich
 Die fliegen hin und her durch alle grüne felder
 Durch wiesen berg und thal/ und durch die jungen wälder
 Zu suchen süßen klee/ der gülden rosen zier
 Darauf sie bringen dan den honig so herfür.
 So sag ich/ hastu auch der weißheit schönes wesen
 Aus Baldus, Bartholus, auß Jason stets geleset;
 Den außzug stellstu dar/ durch die gelehrte schrift
 Die gang nach weißheit schmeckt/ und ander' übertrifft.
 Vor diesen deinen fleiß/ wirstu ist zugeführet
 Der Themis als ein Sohn/ die dich mit ehren ziehret
 Sie reichet dir willig dar den ewig grünen preis
 Der dir versprochen ist/ macht dich an weißheit greiß
 Vnd will dich gang und gar der schnöden welt entreißen
 Vnd zu sich selber ziehn/ und bey ihr sitzen heissen.
 Die Fama macht der welt dein hohes lob bekand.
 Das heist ja seinen fleiß zum besten angewand.
 Ich wünsche glück darzu! Gott wolle so viel segnen
 Zu diesem deinem ruh/ auß gnaden willig legen
 Als du von nöthen hast/ das auch der blasse Neid
 Dir nicht zu wieder sey/ zu ungezehter zeit.

Einem geehrten Herrn Tischgenossen zu
 ehren machts

Christoph Psennig, Juris Stud.

94 A 7360

94 A 7360

ULB Halle

3

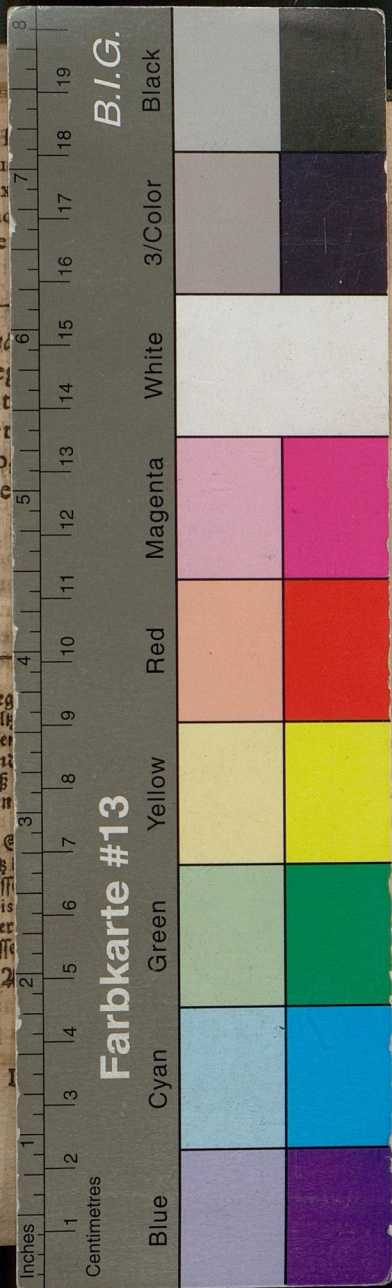
002 381 974

sb.

Vd 17

spiritu sancto et ceperunt loqui. **A**
entes et omnia que mo
strum dicit deo ascripserunt. Eius

10

THESES INAUGURALES
DE
PERSONIS FEV.
DA DANTIBVS ET
ACCIPIENTIBVS

QUAS
DIVINO SUBNIXUS PRÆSIDIO
Auctoritate Nobilissimi & Amplissimi
Factorum Ordinis in alma Univer-
sitate Noricâ

Pro summis in UTROQUE JURE Ho-
noribus & Privilegiis ritè
obtinendis

Publico & Solemni Examine subicit

FRIDERICUS SEIFART
HAL. SAX.

Ad d. 26. Martii

ANNO CHRISTI
M. DC. LIII.

ALTDORPHI
TYPIS GEORGI HAGEN, Univerf. Alt-
dorph. Typographi.